

عنوان مقاله:

ارزیابی سطوح توسعه و نابرابری ناحیه ای به لحاظ شاخص های توسعه (مطالعه ی موردی: منطقه اورامانات)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و مطالعات محیطی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

چنور محمدی - دانشگاه محقق اردبیلی

براتعلی خاکپور - دانشگاه فردوسی مشهد

طیبه انصاریان - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

بررسی و شناخت وضعیت مناطق و قابلیت ها و کاستی آن در برنامه ریزی منطقه ای اهمیت ویژه دارد چرا که آگاهی از نقاط قوت و ضعف موجود به ارائه ی طرح ها و برنامه ریزی مناسب در تمام زمینه ها کمک شایانی می نماید شناسایی وضعیت موجود شهرستان ها از لحاظ توسعه و موقعیت هر یک در مقایسه با دیگری می تواند اولین مرحله در برنامه ریزی برای رفع نابرابری و عدم تعادل محسوب شود. هدف از پژوهش حاضر سطح بندی توسعه یافتگی منطقه اورامانات در استان کرمانشاه می باشد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می باشد، که با انتخاب ۶۰ متغیر در قالب شاخص های اقتصادی، آموزشی- فرهنگی، بهداشتی - درمانی و زیربنایی که با استفاده از آنتروپی شانون وزن دهی و برای ارزیابی سطح توسعه یافتگی منطقه اورامانات از مدل ویکور استفاده شده است همچنین از روش ضریب پراکندگی برای نشان دادن اختلاف و نابرابری بین شاخص ها و اینکه کدام شاخص بیشترین نابرابری را دارد، نتایج این بررسی نشان می دهد بین شهرستان ها اختلاف و نابرابری وجود دارد در مجموع شاخص ها ضریب توسعه یافتگی از ۲۲۴/۰ تا ۸۳۴/۰ در نوسان است. بر این اساس جایگاه منطقه اورامانات از لحاظ توسعه یافتگی در بخش های مختلف متفاوت است. دو شهرستان قصرشیرین و صحنه نسبتا توسعه یافته، شهرستان های کنگاور، روانسر، پاوه، سنقر در حال توسعه و شهرستان های گیلانغرب، جوانرود، دالاهو، هرسین، کرمانشاه و اسلام آباد غرب نسبتا در حال توسعه، و دو شهرستان ثلاث باباجانی و سرپل ذهاب محروم از توسعه هستند. در میان شاخص ها شاخص آموزشی- فرهنگی با ۵۷۸/۰ بیشترین اختلاف و نابرابری را دارا می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، منطقه اورامانات، آنتروپی شانون، ویکور، ضریب پراکندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1309200>

